31/08/2019

Εορτή κατάθεσης της Τίμιας Ζώνης της Υπεραγίας Θεοτόκου

/ Βίοι Αγίων

Η Εκκλησία εορτάζει και τιμά όχι μόνο τα πρόσωπα των Αγίων, αλλά και τα ιερά αντικείμενα και ενδύματά των. Ό,τι σχετίζεται με τη ζωή του ανθρώπου και μάλιστα τα ενδύματά του, που εγγίζουν το σώμα του, είναι πάντα από τα πιο προσωπικά ενθυμήματα, που διατηρούν οι μεταγενέστεροι. Αλλά τα ενδύματα των Αγίων δεν είναι απλώς αντικείμενα που διατηρούν σ' εμάς τη μνήμη τους, αλλά έχουν κι αυτά τη χάρη του Θεού, καθώς εκείνοι που τα φορούσαν επάνω τους. Το βλέπομε στα ιερά Ευαγγέλια, όπου η αιμορροούσα γυναίκα, «ακούσασα περί του Ιησού, ελθούσα εν τω όχλω όπισθεν, ήψατο του ιματίου αυτού· έλεγε γάρ ότι εάν άψωμαι των ιματίων αυτού σωθήσομαι. Και εξηράνθη η πηγή του αίματος αυτής».

Αλλά και στις Πράξεις των Αποστόλων βλέπομε ότι ο Θεός έκανε μεγάλα θαύματα με τα χέρια του αποστόλου Παύλου, «ώστε και επί τους ασθενούντας επιφέρεσθαι από του χρωτός αυτού σουδάρια και σιμικίνθια και απαλλάσσεσθαι απ' αυτών τας

νόσους.,». Μαντήλια και προσόψια, που μεταχειριζόταν ο Απόστολος, τα έβαζαν επάνω στους αρρώστους και γίνονταν καλά. Αυτά όλα φανερώνουν ότι όχι μόνο με τα πρόσωπα, αλλά και με τα ενδύματα των Αγίων εκδηλώνεται η χάρη του Θεού σ' εκείνους που πιστεύουν και ζητούν απαλλαγή από τα δεινά του βίου και ψυχική σωτηρία. Όλα, που καθαγιάζονται μέσα στην Εκκλησία, και πρόσωπα και πράγματα, είναι ιερά και άγια και σαν ευωδιαστό μύρο αναβλύζουν τη χάρη του Θεού.

Το ίδιο και πολύ περισσότερο συμβαίνει με τα ιερά οστά και λείψανα των Αγίων. Για τα άγια λείψανα ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός διδάσκει· «Πηγάς ημίν σωτηρίας ο Δεσπότης Χριστός τα των αγίων παρέσχετο λείψανα, πολυτρόπως τας ευεργεσίας πηγάζοντα, μύρον ευωδίας βρύοντα». Δηλαδή ο Δεσπότης Χριστός μας χάρισε πηγές, από τις οποίες αντλούμε σωτηρία, τα λείψανα των αγίων, που με πολλούς τρόπους πηγάζουν τις ευεργεσίες και αναβλύζουν μύρο ευωδίας. Κάθε τόπος όπου έζησε ένας άγιος άνθρωπος, ο τάφος του, τα λείψανά του και τα ενδύματά του, όλα έχουν τη χάρη της αγιοσύνης. Γι' αυτό, ολ' αυτά οι χριστιανοί τα τιμούν και τα σέβονται, σαν τον πολυτιμότερο πνευματικό θησαυρό. Ο άγιος Χρυσόστομος λέγει ότι ο Θεός μοίρασε μαζί μας τους Άγιους· εκείνος πήρε τις ψυχές και σ' εμάς αφήκε τα ιερά λείψανα τους.

Μα ο,τι λέμε για όλους τους Αγίους, περισσότερο και πρώτα έχουμε να πούμε για την Υπεραγία Θεοτόκο. Ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός γράφει και διατυπώνει την πίστη της Εκκλησίας· «Την Θεοτόκον, ως κυρίως και αληθώς Θεού μητέρα, τιμήσωμεν»· ας τιμήσουμε τη Θεοτόκο, που δικαιωματικά και αληθινά είναι μητέρα του Θεού. Η Εκκλησία, καθώς ψάλλομε στο γνωστό τροπάριο, μεγαλύνει την Υπεραγία Θεοτόκο, «την τιμιωτέραν των Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ». Η αγία Παρθένος είναι όχι μόνο πρώτη απ' όλους τους Αγίους, αλλά και παραπάνω από τους Αγγέλους· είναι η «όντως Θεοτόκος», όπως ορθόδοξα εδογμάτισε η τρίτη Οικουμενική Σύνοδος και είπε· «Ομολογούμεν την αγίαν Παρθένον Θεοτόκον,..».

Η Εκκλησία ιδιαίτερα τιμά την Υπεραγία Θεοτόκο και απονέμει στο σεπτό πρόσωπο της τιμητική προσκύνηση. Όλες οι Θεομητορικές εορτές, και είναι πολλές όλο το χρόνο, είναι εορτές, όπου η Εκκλησία στο πρόσωπο της αγίας Παρθένου τιμά και εκφράζει σεβασμό στη γυναίκα, τη μητέρα την αδελφή και τη σύζυγο. Άλλες, φτιαχτές εορτές για τη γυναίκα, όπως είναι «η εορτή της μητέρας», περνάνε απαρατήρητες, ενώ όλες οι εορτές για την Υπεραγία Θεοτόκο ομιλούν βαθιά στη ψυχή των πιστών. Τρεις από τις Θεομητορικές εορτές αναφέρονται στα ιερά άμφια της Υπεραγίας Θεοτόκου· πρώτη είναι η εορτή της μετακομιδής της αγίας Ζώνης, που εορτάζεται στις 12 Απριλίου· δεύτερη είναι η εορτή της κατάθεσης της άγιας

Εσθήτος που εορτάζεται στις 2 Ιουλίου· και τρίτη είναι η εορτή της κατάθεσης της αγίας Ζώνης, που εορτάζεται στις 31 Αυγούστου.

Σήμερα λοιπόν η Εκκλησία, τελευταία ημέρα του εκκλησιαστικού έτους, εορτάζει την κατάθεση της αγίας Ζώνης της Υπεραγίας Θεοτόκου στον ιερό ναό των Χαλκοπρατείων, που ήταν στην Κωνσταντινούπολη. Στα χρόνια του αυτοκράτορα Ιουστινιανού, πήραν την αγία Ζώνη από την Καππαδοκία και την έφεραν στην Κωνσταντινούπολη. Ύστερ’ από τετρακόσια χρόνια, όταν αρρώστησε η Βασίλισσα, άνοιξαν «την αγίαν σορόν», δηλαδή τη λειψανοθήκη στην όποια φυλαγότανε το ιερό άμφιο· ο Πατριάρχης πήρε την αγία Ζώνη και την ακούμπησε επάνω στην άρρωστη, η οποία έγινε καλά. Χαρακτηριστικό είναι το συναξαριακό δίστιχο στη σημερινή εορτή· «Χρυσήν κορωνίδ’ οία, σεμνή Παρθένε, τω του χρόνου τίθημι σην Ζώνην τέλει». Σαν χρυσή κορώνα, σεμνή Παρθένε, επάνω στο τέλος του χρόνου βάζω τη ζώνη σου. Αμήν.

(Επισκόπου Διονυσίου Λ. Ψαριανού, Εικόνες Έμψυχοι, Εκδ. Αποστ. Διακονία, Αθήνα 2000, σ. 261-263)